

Εργαστήριο σιδηρουργίας, πιθανότατα κατεργασίας και άλλων μετάλλων, ακόμα και χρυσού, ηλικίας 2.800 ετών, αποκαλύφθηκε στην περιοχή Καραμπουρνάκι, οικισμό στα νοτιοανατολικά της Θεσσαλονίκης.

Στο χώρο, όπου η 15ετής αρχαιολογική έρευνα, με επικεφαλής τον καθηγητή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Μιχάλη Τιβέριο, έφερε στο φως την πλουσιότερη κεραμική από ολόκληρη σχεδόν τη Μακεδονία, οι κάτοικοι της «κοσμικής» αρχαίας Θέρμης, φαίνεται πως δεν περιορίστηκαν στην κατασκευή των κεραμικών, αλλά επεκτάθηκαν και στο εμπόριο.

Σιδερένια, χάλκινα, αλλά και χρυσά αντικείμενα και κοσμήματα εντόπισαν φέτος οι ανασκαφείς και τα παρουσιάζουν στο 22ο Συνέδριο για το Αρχαιολογικό Έργο στη Μακεδονία της χρονιάς που πέρασε.

«Είναι η πρώτη φορά που αποκαλύπτεται τέτοιο εργαστήριο στην περιοχή, γεγονός που μας οδηγεί στο συμπέρασμα πως κατά τον 7ο, αν όχι και κατά τον 8ο προχριστιανικό αιώνα, οι κάτοικοι της αρχαίας Θέρμης ήταν σε θέση να καλύψουν από μόνοι τους ένα μέρος, τουλάχιστον, των αναγκών τους σε σίδηρο. Ευελπιστούμε ότι η μελέτη του θα συμβάλει στον εμπλουτισμό της γνώσης μας για τις μεταλλευτικές δραστηριότητες της αρχαίας εγκατάστασης στο Καραμπουρνάκι και γενικότερα για τη μεταλλοτεχνία των γεωμετρικών χρόνων» τονίζει ο κ. Τιβέριος.

Οι δύο λάκκοι, που εντοπίστηκαν από τις πρώτες μέρες της ανασκαφικής έρευνας, αποδείχτηκε ότι αποτελούσαν τμήματα κατασκευών του εργαστηρίου. Ο πρώτος έχει βάθος

κάτι περισσότερο του ενός μέτρου (1,15μ.) και διάμετρο 85 εκατοστών και βρίσκεται στο ίδιο περίπου ύψος με έναν εργαστηριακό λάκκο, που εντοπίστηκε στη διπλανή τομή.

Στα άκρα του πρώτου λάκκου και περίπου σε αντικρινές θέσεις αποκαλύφθηκαν δύο κόγχες με μορφή αχιβάδας. Οι δύο ημικυκλικές κόγχες χρησίμευαν -πιθανόν- για τον εφοδιασμό του λάκκου χύτευσης με καύσιμη ύλη η μία και με μετάλλευμα η δεύτερη. Πιθανότερο είναι να σχετίζονται με την τοποθέτηση του φουσερού, που χρησίμευε για την ενίσχυση της φωτιάς μέσα στο λάκκο.

Ο δεύτερος λάκκος έχει τη μορφή υπόσκαπτου, με βάθος 1,24 μ. και μέγιστη διάμετρο 1,90 μ. Και οι δύο λάκκοι ήταν γεμάτοι με μαλακό, σκούρο γκρίζο χώμα (από τις καύσεις), λίθους και λιωμένα πλιθιά, που αποτελούσαν τμήματα πλινθόκτιστων κατασκευών, ενώ περιείχαν και πολλά σπασμένα αγγεία (ορισμένα έφεραν υπολείμματα σιδήρου), κυρίως από τοπικά εργαστήρια της περιοχής του Θερμαϊκού κόλπου, αρκετά οστά και όστρεα.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχουν τα μικροαντικείμενα, που βρέθηκαν μέσα στους δύο λάκκους. Πρόκειται για σιδερένια στελέχη, χάλκινα ελάσματα και μικρά κομμάτια υαλόμαζας, γυάλινες χάνδρες, ένα χρυσό σκουλαρίκι με διπλό κρίκο και τρία στελέχη -πανομοιότυπο με τα ομηρικά- καθώς επίσης και «τρίγληνα μορόεντα» (σκουλαρίκια με τις τρεις προεξοχές, που είχαν το σχήμα του μούρου).

Η ανασκαφή στο Καραμπουρνάκι αποκάλυψε έναν οικισμό, κυρίως των αρχαϊκών χρόνων, με απλά οικοδομήματα και πολύ πλούσια κεραμική. Το ευρήματα αποδεικνύουν τις εμπορικές σχέσεις και την άμεση επικοινωνία ενός παράλιου οικισμού του Θερμαϊκού με πολλά σημαντικά κέντρα της νότιας Ελλάδας, μεταξύ άλλων την Εύβοια, την Αθήνα και την Κόρινθο.

Ο συγκεκριμένος οικισμός ταυτίστηκε με το κεντρικό πόλισμα της αρχαίας Θέρμης, που ήταν αναπτυγμένη «κωμηδόν», δηλαδή απαρτιζόταν από σύμπλεγμα γειτονικών μικρών πόλεων (πολίσματα), όπως συνέβαινε και σε άλλες περιοχές (π.χ. στην Αιτωλία ή την Κρήτη), πριν τη δημιουργία του οργανωμένου άστεως.

Πηγή: In.gr